

A fogoly

*Szóval, ezért élünk úgy, ahogy élünk; igen, dD.,
ezért, de minden megoldódik végül; legalábbis így
hallottad!; most úgy beszélsz, mint anyánk, pedig csak a
tudás beszél, a bölcsesség viszont hallgat; jön egy szél a csillagokból,
és megment bennünket magunktól!; a könnyű mindig unalmas,
dD.; bármit aláírtok, de elmondani képtelenek vagytok!, pedig
annyi az egész, hogy akit szeretiünk, velünk marad, akár akarjuk,
akár nem!; lassan, dD., különben a tested elutasítja, nekem pedig
egy fogoly kell, aki tud beszélni, nem egy hulla!*

A harag

*Végül is aznap nem történt semmi,
semmi rossz, gondolta dD., hacsak
a harag nem, aminek több oka volt;
úgy mint egy önfarkába harapó kígyó
végleges fogyása, szenvedése, hogy
rosszul döntött negyven éve; s az lett,
ami, dD. szánakozva hagyta el a helyszínt,
mert komoly dolgai, feladatai vannak!;
végül is semmi sem történt aznap.*